

Věc C-443/03

Götz Leffler

v.

Berlin Chemie AG

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Hoge Raad der Nederlanden)

„Soudní spolupráce v občanských věcech – Doručování soudních a mimosoudních
písemností – Chybějící překlad písemnosti – Důsledky“

Stanovisko generální advokátky C. Stix-Hackl přednesené dne 28. června 2005 I - 9614

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2005 I - 9637

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb osob – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení č. 1348/2000 – Nestanovení důsledků určitých skutečností v nařízení – Použití vnitrostátního práva – Podmínky – Dodržení zásady rovnocennosti a zásady efektivit – Dosah*
(Nařízení Rady č. 1348/2000)

2. *Volný pohyb osob – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení č. 1348/2000 – Doručování písemností vyhotovené v jiném jazyce než úředním jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který adresát písemnosti zná – Možnost napravit tuto situaci zasláním překladu – Způsoby – Použití vnitrostátního práva – Podmínky (Nařízení Rady č. 1348/2000, článek 8)*

1. Neexistují-li právní předpisy Společenství, přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby upravil procesní podmínky soudních řízení určených k zajištění ochrany práv, která procesním subjektům vyplývají z přímého účinku práva Společenství. Tyto podmínky však nemohou být méně příznivé než ty, které se vztahují na práva, jejichž základem je vnitrostátní právní řád (zásada rovnocennosti), a nemohou v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat výkon práv přiznaných právním řádem Společenství (zásada efektivity). Krom toho, zásada efektivity musí vést vnitrostátní soud k tomu, aby procesní podmínky stanovené jeho vnitrostátním právním řádem uplatnil pouze v rozsahu, v němž nezporuční smysl a účel nařízení. Z toho vyplývá, že pokud nařízení č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech nestanoví důsledky určitých skutečností, přísluší vnitrostátnímu soudu, aby v zásadě použil své vnitrostátní právo, přičemž musí dbát na to, aby zajistil plnou účinnost práva Společenství, což jej může vést k tomu, aby, pokud je to třeba, nepoužil vnitrostátní pravidlo, které tomu brání, nebo aby vyložil

vnitrostátní pravidlo, které bylo stanoveno s ohledem pouze na čistě vnitrostátní situaci, tak, aby bylo použitelné na dotčenou přeshraniční situaci.

(viz body 49–51)

2. Článek 8 nařízení č. 1348/2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládán v tom smyslu, že pokud adresát písemnosti tuto písemnost odmítl z důvodu, že není vyhotovena v úředním jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který tento adresát zná, lze tuto situaci napravit zasláním překladu

písemnosti za podmínek stanovených tímto nařízením a v co nejkratší možné lhůtě.

vající v chybějícím překladu, které nejsou upraveny uvedeným nařízením, použil své vnitrostátní procesní právo, přičemž musí dbát na to, aby zajistil plnou účinnost uvedeného nařízení v souladu s jeho účelem.

Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby k vyřešení problémů spojených se způsobem, jímž je třeba zhojit vadu spočí-

(viz body 53, 71, výrok 1–2)